

Vánoce jsou tu! Bůh je s námi!

Izajáš 9, 1 Tt 2, 11-14 L 2, 1-14

Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.

Vánoce jsou tady. A s nimi silná symbolika světla a tmy. Vskutku velmi silná. Když jsem letos uviděl v předadventním čase viset na pouličních lampách vločky, zvonky atd., řekl jsem si: Je tu silná touha mít Advent a Vánoce tak, jak bývá v posledních letech zvykem. A pak se samozřejmě přidaly osvětlené stromky. Letos o tom byla diskuze. Slyšíme, že bychom měli šetřit, protože energie budou zdražovat. Přístup tedy mohl být dvojitý. Nezvyšovat spotřebu těmito nasvícenými. Nebo si říct, je to zanedbatelné, tohle si ještě můžeme dovolit. Jak to dopadlo, vidíme sami.

Když byla první adventní neděle, na věncích svítila jedna svíce a víme, že v naprosté tmě zase tak moc světla nevydá. Přesto jsem byl optimistický. Světla bude postupně na věnci přibývat a někdy stačí malý plamínek, aby bylo dobře a nálada veselá. Pořád lepší malé světýlko, než žádné. Ale ono je to samozřejmě i naopak. I nejjasnější světlo dokáže zakrýt nepatrná lidská ruka, když si ji držíme před očima.

Analogicky můžeme hovořit o vnitřním nastavení člověka, který buď je prosvětlen a nechává se prostoupit něčím hřejivým, dobrým a milým, nebo zůstává v chladu, temnu a neprostupnu.

Ale to je asi kouzlo Vánoc, že přece jen většinou je tu více dobré vůle, což se nejvíce projevuje v touze své blízké i vzdálenější nějak potěšit, nejlépe dárkem, který jim udělá radost. No a tady v kostele hovoříme o Božím Synovi, Ježíškovi, narozeném v Betlémě, který se stal Spasitelem světa, jeho nadějí, radostí a slávou.

Vánoční příběh je tak dojemný, že vědomě či podvědomě chceme všichni být tak nějak blíže Bohu. To je viditelné na betlémech, kde zpočátku měli své místo jenom ti, co tam podle evangelií mají být. Pak vznikla silná touha znovu si oživovat tuto scénu a začal to sv. František betlémem v noční přírodě. Pak byly betlémy v kostelích. Ale jak šla doba, začaly se objevovat i v domácnostech. A co víc. Už tam nebyli jen původní návštěvníci, ale přidávali se nejrůznější řemeslníci, chasa, dalo by se říci ti, kteří tam ani nemají co dělat. Jenže tato lidská touha je vlastně správná a čistá. **Protože k Betlému jsou pozváni všichni.** Jak bylo řečeno v úvodní básni. Nebyli jsme u toho. Jen dál jsme mezi pozvanými. To je hluboká pravda. Jsme zváni přistoupit blíže k tajemství Vánoc a stáváme se dětmi, protože v nás je úžas z toho, co neumíme plně pochopit. Ale ono stačí se přiblížit a to je vlastně taky tajemství. Jsme ujištěni, že Láska je s námi, láska nezmizela, že jsme milováni. To je síla, která nás spojuje a drží nás pohromadě.

Milí přátelé v Kristu,

Vánoce jsou tu. Tedy - copak Vánoce, Bůh je tu. Přišel a je s námi. Tuhle zvěst si ve sváteční chvíli uvědomujeme skrze dárky, příhodnou hudbu a dobré jídlo, skrze stromek a především asi skrze společně strávený čas. A nemá smysl všechno to hezké a solidární snižovat či shazovat. Posílání přání poštou či emailem, přípravu svátečního stolu, dekorace, výzdobu našich domů a domovů,

návštěvy. Myslím, že to je vlastně projev toho, že ještě věříme. V tento Bohem stvořený svět, v lidi kolem nás a vlastně i sami sobě. Že jsme to s tím člověčenstvím ještě nezabalili. A když jsme u balení: když chceš nějakou zprávu poslat druhému, zabal ji do člověka. TO udělal Bůh. Stal se člověkem, aby byl s ním. Nám, nám se narodil.

Život je někdy těžký, někdy krutý a nespravedlivý, ale přesto věřící člověk by měl umět být vděčný. Važme si toho, že se opět můžeme setkávat, zpívat, zaopatření základními lidskými potřebami. Nezapomínejme: Ježíš je největší dar Boží lásky. Tento dar mají připomínat, nikoli zastírat, všechny vánoční dárky.

Dnes jsou Vánoce a budou. Jiří Suchý jednoduše píše o vánočním čase: To světlo kýmsi požehnané. Nejen že jasnou září plane. Ale je dosti důkazů. Že hřeje duši za mrazu.

Ze středověkého kázání nám pak zaznívá: Uvědom si, křesťane, svou důstojnost. Stal ses spoluúčastným na božské přirozenosti, nevracej se tedy hanebných chování do starého ponížení. Nezapomínej, jaké hlavy a jakého těla jsi údem. Pamatuj, že byl vyrván z moci temnot a přenesen do světla a království Božího.

Bůh nás miluje a tajemným způsobem všechno prožívá s námi. Naše životy a životy našich blízkých jsou velmi křehké, ale současně jsme všichni v dobrých rukou Božích. Kéž nás toto vědomí posiluje v čase, kdy hlouběji prožíváme Boží přítomnost a lidskou vzájemnost!

Přeji vám všem krásné, klidné a láskyplné Vánoce!